

РЕШЕНИЕ

№ 5689

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3043** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от П. С. Х., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица] срещу решение № 5 от 02.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 114^{-ти} състав, постановено по НАХД № 11260/2023 г. С решението е потвърдено издаденото от началник група в СДВР, отдел пътна полиция СДВР Г. В. Б. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 22-4332-022965/10.11.2022 г. С постановлението на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 140, ал. 1 от Закон за движение по пътищата, за това, че на 19.08.2022 г., около 2:52 ч. в [населено място], на [улица], с посока на движението от бел. „П.К. Я.“ към [улица], управлява МПС „хюндай елантра“, рег. [рег.номер на МПС], което МПС е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради нерегистрирането му от новия собственик в 2-месечен срок от придобиване на собствеността.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото не прилага правилно материалния закон. Твърди се незаконност на процедурата по издаване на АУАН и НП. Моли се отмяна на решението и НП и присъждане на деловодни разноски. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. Ч., която поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Касаторът е санкционирана за това, че на 19.08.2022 г., около 2:52 ч. в [населено място], на [улица], с посока на движението от бел. „П.К. Я.“ към [улица], управлява МПС „хюндай елантра“, рег. [рег.номер на МПС] , което МПС е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради нерегистрирането му от новия собственик в 2-месечен срок от придобиване на собствеността. С въззивното съдебно решение е потвърдено НП. Правилно СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34 и по реда и във формата по чл.чл. 40, 42, 43, 53 и 57 от ЗАНН , както и от компетентни органи по чл.чл. 165, 186, ал. 1, ал. 5 и ал. 12 от ЗДвП във вр. чл.чл. 37, ал. 1, б. „б“, 39, ал. 2а и чл. 47, ал. 2 във вр. ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, видно от Заповед от 28.10.2019 г. на министъра на МВР и заповед от 02.12.2021 г. на министъра на МВР. По делото не се спори , че правилно районният съд е приел гореописаната фактическа обстановка като изяснена по делото. В този смисъл, не се навеждат като касационно основание съществени процесуални нарушения по недопускане на допустими и относими доказателства. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното, което по делото не се установи. Следователно, правилно районният съд е приел, че на касатора следва да се наложи глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 140, ал. 1 от Закон за движение по пътищата, които наказания са минимума по посочената норма. Правилно въззивният съд е съобразил, че съгласно разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Неоснователен е доводът на касатора, че посочената норма във връзка със санкционната на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП предвиждат като състав на нарушението само ако МПС кумулативно не е регистрирано и няма поставени табели с регистрационни номера. Кумулативното изискване за регистрация и

поставени табели с регистрационни номера е посочено в цитираната норма на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, както и в цитираната санкционна норма на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, според която наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В конкретния случай е безспорно, че касаторът управлява МПС със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради нерегистрирането му от новия собственик в 2-месечен срок от придобиване на собствеността. Неоснователен е доводът на касатора, че нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП урежда различни отношения от нормата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП, като последната била приложими в настоящия случай. Съгласно нормата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП приобретателят на регистрирано пътно превозно средство е длъжен в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба. Очевидно е, че нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП урежда отношенията по служебното прекратяване на регистрацията на МПС, което се случва, когато не е изпълнена разпоредбата на чл. 145, ал. 2 от ЗДвП за регистрация на МПС от новия собственик. Неоснователно е възражението на касатора, че за да може да бъде санкциониран по реда на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, то служебното прекратяване на регистрацията на МПС, като административен акт, следвало да му бъде съобщено, каквито са правилата на чл. 61 от АПК. Разпоредбата на [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#) създава общо правило за поведение - по пътищата, отворени за обществено ползване, да се управляват само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. МПС със служебно прекратена регистрация, безспорно представлява нерегистрирано такова, въпреки наличието на табели с регистрационни номера. С разпоредбата на [чл. 145, ал. 2 от ЗДвП](#) законодателят е създал задължение за приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба. Разпоредбите на [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#) и чл. 18б, ал. 1, т. 10 от Наредба № I - 45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни, предвиждат служебно прекратяване на регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. С цитираните две разпоредби на ЗДвП и Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. на практика са уредени последствията от бездействието на приобретателя на МПС. От текста на двете разпоредби се установява, че при наличие на така описаната хипотеза, службата по регистрация на превозни средства следва да направи отбелязване в автоматизираната система, законът не предвижда издаването на изрично властническо волеизявление от административен орган, с което да се констатира настъпилото по силата на закона погасяване на правото за временно ползване на регистрацията на придобитото превозно средство, не е регламентирано законовото задължение за уведомяване на нарушителите за направеното отбелязване. Такова уведомяване не се

предвижда както в Закона за движение по пътищата, така и в Наредба № I-45/24.03.2020 г., третираща реда за прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства. В различните хипотези, предвидени в [чл. 143 от ЗДвП](#), както и в чл. 18б от Наредба № I-45/24.03.2020 г., е предвидено уведомяване на собственика на превозното средство, с чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. е регламентирано, че при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8 се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра. Не е предвидено, обаче, задължение за уведомяване на приобретателя при извършено на основание 18б [ал. 1, т. 10 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г.](#) служебно прекратяване на регистрацията на съответното МПС, в случаите, когато прекратяването на регистрацията е поради неизпълнение на задължения на собственика за регистриране на МПС, каквото е настоящият случай. В този смисъл и по аргумент от противното от [чл. 61 от АПК](#) по отношение на касационния жалбоподател не е дължимо уведомяване за погасяване на правото му да ползва пътищата съгласно [чл. 140, ал. 1 от ЗДвП](#) с изтичането на срока по [чл. 145, ал. 2 от ЗДвП](#). Тук е мястото да се отбележи, че незнанието не може да бъде прието като липса на субективен елемент от състава на престъплението, доколкото касационният жалбоподател е била длъжна да знае разпоредбите на закона, предвиждащ служебно прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство, което е придобито от нея, след като самата тя не е изпълнила задължението си да регистрира промяната в правото на собственост пред съответните контролни органи. Освен това, законната разпоредба на [чл. 140 от ЗДвП](#), като общо правило на поведение, не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т. е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно [чл. 7, ал. 2 от ЗАНН](#) непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в настоящия случай разпоредбата на [чл. 175, ал. 3 от ЗДвП](#) не изключва наказуемостта при тази форма на вината. В същата е предвидена административно-наказателна отговорност на водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред.

Като е съобразил гореизложеното, районният съд е постановил правилно решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5 от 02.01.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 114^{ти} състав, постановено по НАХД № 11260/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: